

Det, jeg har prøvet på at sige, det, jeg har prøvet at skitsere – og det er nok at foregribe begivenhedernes gang, for det var måske noget, man i stedet skulle tage op under udvalgsbehandlingen – er blot, at der jo var nogle andre muligheder for at inddrage arbejdsmarkedets parter, som jeg ved hr. Poul Erik Dyrland jo også er interesseret i kommer på banen i denne her sammenhæng.

Jeg er ikke på nogen måde interesseret i, at kommende eller nuværende kommunalbestyrelsesmedlemmer ikke skal have nøjagtig de rettigheder, der står her. Men jeg mener, at i det fagretlige system og i hele partsystemet er der også mulighed for at kalkere de her regler af, putte dem ind i overenskomsterne, og så er det fint, så gælder de dér.

Og så tror jeg, hr. Poul Erik Dyrland er enig med mig i, at der, i hvert fald om sagerne skulle opstå i det fagretlige system, er en hurtig og smidig mulighed for at få dem afgjort. Her kræver det jo faktisk i den yderste konsekvens, at man går til domstolene for at få sin godtgørelse.

Frank Aaen (EL):

Det vigtigste for os i diskussionen om et lovforslag som det her er selvfølgelig, hvordan demokratiet udvikles i kommunerne. Hvordan får vi alle større indflydelse på vores dagligdag? Hvordan får vi mere indflydelse på kommunernes virksomhed? Og i den forbindelse selvfølgelig: Hvordan får kommunalbestyrelsesmedlemmer over hele landet bedre mulighed for at gøre et godt stykke arbejde? Hvordan får flere mennesker lyst til at stille op og lade sig vælge til kommunalbestyrelserne? Det er der meget god grund til at overveje.

Vi ser sådan på det, at hovedproblemerne er, at kommunalbestyrelsesarbejde går hårdt ud over familielivet; det er svært for dem, der har små børn, og det er svært at forene en god indsats som kommunalbestyrelsesmedlem med et almindeligt arbejde. Ofte er det svært at få fri i tilstrækkeligt omfang uden at risikere fyring eller ringere fremtidsudsigter.

Men dette handler jo også om politik. Det handler også om det ansvar, vi har her. Væmmelige nedskæringer og skiftende regeringers udhuling af det kommunale selvstyre gør det jo også tit til en meget træls og perspektivløs indsats at arbejde i et kommunalråd.

De problemer, vi her har nævnt at vi synes der er, har efter vores mening ikke noget at gøre med kommunalbestyrelsesmedlemmernes for-

brugsmuligheder. Her synes vi, forslaget rammer ved siden af med den fokusering, der er på at øge vederlaget til medlemmerne af kommunalbestyrelserne.

Der er også allerede sket forhøjelse af vederlagene, og vi mener ikke, at det på nogen måde har hjulpet på arbejdsforholdene i kommunalbestyrelserne. Tværtimod kan der spores en tendens til, at møderne mere og mere lægges uden for normal arbejdstid.

Det kan være til lettelse for de privatansatte, men det er til stor skade for børnefamilierne. Og her hjælper det jo ikke særligt at give et beløb til kommunalpolitikere med børn under 10 år. Børn under 10 år har altså mest brug for deres forældre og ikke for, at forældrene måske får råd til noget mere rødvin.

Reglerne burde tilskynde til, at møderne ligger i arbejdstiden. Sådan synes vi det burde være, og så burde kommunerne, hvis det alligevel bliver nødvendigt, betale direkte for børnepassningen og ikke gennem et generelt vederlag.

Jeg synes altså, man skal gå en lidt anden vej end den, der er lagt op til i lovforslaget. Hvorfor ikke koncentrere ordningen om tabt arbejdsfortjeneste? Nogle af de yderligere penge, der måske måtte være til at bruge på det her område, kunne man måske bruge til støtte til kommunalbestyrelsesmedlemmerne i deres arbejde. Vi foreslår, at der afsættes midler til, at grupperne – i hvert fald i de store kommuner – kan ansætte sekretærhjælp til deres arbejde, til research og til alt det praktiske. Altså sagt på en anden måde: vi vil hellere give penge til politik end til politikere.

Efter disse bemærkninger vil jeg vende mig til det gode i forslaget, som vi uden videre kan støtte. Det er forslaget om beskyttelse mod fyring; det støtter vi fuldt ud. Det er et godt og nødvendigt forslag. Om det skal udformes lidt anderledes, end det er, er vi positive over for at se på under udvalgsarbejdet, men vi er enige i, at sådan en beskyttelse skal etableres.

Vi støtter forslaget om orientering af borgerne om kommunernes serviceydelser og kommunernes ligestillingspolitik. Det er også et fremskridt. Vi har et par konkrete ændringsforslag i den forbindelse. F.eks. foreslår vi, at man supplerer med en redegørelse om, hvordan det går med den etniske ligestilling i området. Vi vil også gerne foreslå, når vi taler om at give orientering til borgerne, at denne orientering belyser f.eks. den sammenhæng, en budgetvedtagelse foregår i. Hvem er det, der har stået bag det